

Program:

W. A. Mozart (1756-1791)

Serenade nr. 12 i c-mol, KV388, for blæseroktet

Allegro
Andante
Menuet
Allegro

Darius Milhaud (1881-1955)

Kammersymfoni nr. 5, op. 75, "Blæserdecet"

Rude
Lent
Violent

--- pause ---

Jean Francaix (1912-1997)

Ni karaktiristiske stykker for ti blæsere

Georges Enescu (1881-1955)

Decet i D-dur, op. 14

Doucement Mouvementé
Modérément – Vivement – Modérément
Allégrement, mais pas trop vif

Medvirkende:

Eva Østergaard, fløjte; Charlotte Norholt, fløjte; Rachel Bullen, obo; Peter Kirstein, obo; Ron Chen-Zion, klarinet; Tommaso Lonquich, klarinet; Joke Wijma, horn; Neil Page, horn; Xanthe Arthurs, fagot; Yavor Petkov, fagot

Yderligere information om Esbjerg Ensemble på www.esbjerg-ensemble.dk

Yderligere information om Ensemble MidtVest på www.emv.dk

Esbjerg Ensemble Ensemble MidtVest

SERENADE I MOL

Onsdag, 18. januar kl. 19:30 Syddansk Musikkonservatorium Esbjerg

Torsdag, 19. januar kl. 19:30 HEART, Herning

Lørdag, 21. januar kl. 14:00 Deutsches Gymnasium, Aabenraa

Søndag, 22. januar kl. 19:30 Musikhuset Aarhus, Århus

Mandag, 23. januar kl. 19:30 Knudsens, Holstebro

Tirsdag, 24. januar kl. 19:30 Grene Scenen, Skjern Kulturcenter

Onsdag, 25. januar kl. 20:00 Kulturværftet, Helsingør

Torsdag, 26. januar kl. 19:30 Hylleholt Kirke, Faxe

Serenaden for blæsere af **Mozart** er skrevet på et tidspunkt i hans liv, hvor han var ved at være på sit højeste. Han havde forladt sin faste stilling hos ærkebiskoppen i Salzburg og havde slået sig ned i Wien for at leve som komponist. De sidste år af sit korte liv modnedes Mozart stærkt, og hans kompositioner fik større og større udtryksmæssig dybde. Betegnelsen ”Serenade” betyder egentlig ”stykke som spilles under åben himmel”, og den bruges normalt om et let værk, som tænkes fremført til en fest, hvor gæsterne dinerer eller konverserer mens orkestret spiller. På den måde passer betegnelsen ikke rigtig til dette værk. Det har Mozarts elegance, men det er ikke særlig let eller diverterende i karakteren. Det virker absolut som et stykke, der skal lyttes til. Stemningen er mol-præget, og musikken er ganske kompleks i sit forløb og sin struktur.

Det næste stykke står franskmanden **Darius Milhaud** for. Han var en dedikeret neoklassicist. Han blev regnet til den gruppe af franske komponister, som også talte bl.a. Francis Poulenc, som i 1920 fik betegnelsen ”de seks”. Det var seks unge franske komponister, som havde det tilfælles, at de lagde afstand til senromantik og impressionisme og ville skabe noget nyt og friskt ved at søge tilbage til klassiske musikalske dyder: Enkel og genkendelig melodi, klar og overskuelig form og et ligefremt udtryk. Som ung rejste Milhaud både i Brasilien og USA, og der blev han inspireret af den brasilianske folkemusik og af jazz, som han hørte i Harlem. Især jazzen satte sig tydelige spor i hans musik. Milhaud var utrolig flittig som komponist, og det virkede, som om musik strømmede meget nemt fra ham. Den lille tresatsede symfoni har et særdeles friskt, næsten pågående udtryk, og varer bare ca. 7 minutter.

Her efter pausen skal vi lytte til den anden franske komponist **Jean Francaix**, der som Mozart, var et vidunderbarn, der spillede klaver, nærmest inden han kunne gå, og som komponerede flittigt og kompetent allerede i teenage-årene. Han studerede komposition hos Nadia Boulanger, som måske er den mest berømte kompositions lærer i det 20. århundrede, og han fik hurtigt stor anerkendelse. Når han ikke er mere kendt i dag, skyldes det måske, at han var, kan man sige, en smule udenfor sin tid. Den neoklassicistiske til, som han sugede til sig som ung fra Ravel og Poulenc, holdt han fast i livet igennem. Det er let, elegant og indsmigrende musik, som man vil kunne høre det i de ni karakterstykker for blæsere.

George Enescu var rumæner og kosmopolit. Som violinist og dirigent rejste han over det meste af verden, men han bevarede hele tiden kontakten til det rumænske musikliv. Først ved den kommunistiske magtovertagelse i Rumænien efter 2. verdenskrig, valgte han at forlade landet og slå sig ned i Paris. Enescu levede i en omskiftelig tid, hvad angik musikalske stilarter. Og selv eksperimenterede han meget med sit musikalske udtryk. Undertiden er det svulstigt og romantisk, som hos Wagner eller Strauss, og i mange værker bruger han løs af rumænsk folkemusik. Decetten, som vi hører her, og som er fra Enescus ungdom, er forbløffende renfærdig og klassicistisk i sit udtryk. I mange passager giver musikken mindelser til Mozart.